

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a Mgr. Olgy Zimové v právní věci

žalobce: **Braiins Systems s.r.o.**, IČO: 24147931
se sídlem Křižíkova 148/34, Praha 8 – Karlín
zastoupen Mgr. Ondřejem Syllabou, advokátem
se sídlem Šafaříkova 201/17, Praha 2

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6 – Bubeneč

za účasti: **Brainz Disruptive s.r.o.**, IČO: 27869032
se sídlem Fibichova 13/2, Praha 3 – Žižkov
zastoupena Mgr. Markem Martinkou, advokátem
se sídlem Kubelíkova 1089/22, Praha 3

o žalobách proti rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 6. 2025, zn. sp. O-557851, č. j. O-557851/D23046088/2023/ÚPV, ze dne 2. 6. 2025, zn. sp. O-557852, č. j. O-557852/D23046085/2023/ÚPV, a ze dne 2. 6. 2025, zn. sp. O-565009, č. j. O-565009/D23046092/2023/ÚPV

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanými žalobami domáhal přezkoumání v záhlaví uvedených rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (žalovaný), kterými byly zamítnuty jeho rozklady proti rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví (Úřad, prvostupňový orgán) ze dne 27. 4. 2023, č. j. O-557851/D20061928/2020/ÚPV, o zamítnutí přihlášky

zveřejněného obrazového označení zn. sp. O-557851 v provedení , pro výrobky a služby ve třídách 9 a 42, na základě námitek podaných OZŘ (pod sp. zn. 9 A 95/2025), dále ze dne 27. 4. 2023, č. j. O-557852/D20059941/2020/ÚPV, o zamítnutí přihlášky zveřejněného obrazového označení zn. sp. O-557852 v provedení

, pro výrobky a služby ve třídách 9 a 42, na základě námitek podaných OZŘ (pod sp. zn. 9 A 96/2025), a ze dne 27. 4. 2023, č. j. O-565009/d21005070/2021/ÚPV, o zamítnutí přihlášky zveřejněného obrazového označení.

zn. sp. O-565009 v provedení , pro část výrobků a služeb ve třídách 9 a 42, na základě námitek podaných OZŘ (pod sp. zn. 9 A 97/2025).

2. Uvedenými prvostupňovými rozhodnutími Úřad vyhověl námitkám uplatněným OZŘ podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (zákon o ochranných známkách), a zamítl přihlášky výše specifikovaných ochranných známek ve výše uvedené podobě, podané žalobcem pro výrobky a služby ve třídách 9 a 42 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb. Zároveň zamítl námitky podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a e) zákona o ochranných známkách. Zamítnutí přihlášky napadeného označení Úřad odůvodnil tím, že mezi napadeným označením a namítanými obrazovými

ochrannými známkami č. 17915451 (EU) v podobě (první namítaná

známka), č. 17915454 (EU) v podobě (druhá namítaná

známka) a č. 346356 v podobě (třetí namítaná známka) existuje na straně spotřebitelské veřejnosti v rozsahu napadených výrobků a služeb ve třídách 9 a 42 pravděpodobnost záměny; mezi porovnávanými označeními existuje dostatečná podobnost, potažmo rovněž podobnost dotčených napadených a namítaných výrobků a služeb.

3. Rozklady žalobce proti prvostupňovým rozhodnutím žalovaný zamítl, neboť dospěl k závěru, že prvostupňovému rozhodnutí ani postupu Úřadu nelze z hlediska přezkumu zákonnosti v otázce posouzení shodnosti či podobnosti napadených výrobků ve třídě 9 a 42 (resp. ve třídě 9 a části služeb ve třídě 42 ve věci vedené pod sp. zn. 9 A 97/2025) nic vytknout, neboť jeho závěry vycházejí ze zjištěných relevantních skutečností a nejsou v rozporu s právními předpisy, ani z dosavadní rozhodovací praxí Úřadu. Žalobce žádal, aby žalovaný vyčkal s rozhodnutím o rozkladu do skončení řízení o zrušení namítaných ochranných

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

známek. Žalovaný této žádosti nevyhověl, neboť návrh na zrušení třetí ochranné známky byl pravomocně zamítnut, a to ohledem na skutečnost, že všechny tři namítané ochranné známky jsou založeny na společném a totožném dominantním slovním prvku v grafickém

provedení **brainz** a zároveň jsou zapsány pro výrobky a služby, s nimiž Úřad shledal shodnými či podobnými napadené výrobky a služby, pro něž byla přihláška napadených označení zamítnuta.

Obsah žalob

4. Žalobce předně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Brojil proti napadeným rozhodnutím v rozsahu, v němž byly zamítnuty rozklady a potvrzeny výroky I. prvostupňových rozhodnutí, tedy ve vztahu k zamítnutí přihlášek pro veškeré přihlašované výrobky a služby ve třídách 9 a 42 (ve věci 9 A 97/2025 toliko ve třídě 42). Uvedl, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu s právními předpisy, v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí Úřadu a vychází z nesprávného právního posouzení celé řady otázek. Nesprávně se vyjadřují zejména v otázce relevantní spotřebitelské veřejnosti napadeného označení a namítaných ochranných známek. Nesprávné posouzení se týká i dalších zásadních otázek (existence zvýšené rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení, koexistence označení a pokojný stav ve vztahu k namítaným ochranným známkám, apod.). Napadená rozhodnutí jsou dle žalobce vnitřně rozporná. V některých částech jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek řádného odůvodnění a vycházejí z neúplného nebo jednostranného hodnocení důkazů.
5. Žalobce se předně zabýval otázkou nepodobnosti výrobků a služeb ve třídě 9 (ve věcech 9 A 95/2026, 9 A 96/2025). Tvrdil, že ačkoliv lze připustit existenci shodnosti či podobnosti u některých z přihlašovaných výrobků ve třídě 9 a služeb ve třídě 42, tento závěr nelze bez dalšího vztahovat plošně na veškeré výrobky a služby, pro něž bylo označení v těchto třídách. Za nesprávný a nezákonný označil především závěr o existenci komplementarity mezi přihlašovanými výrobky ve třídě 9 „počítačový hardware“ a namítanými výrobky v téže třídě „nahraný obsah (počítačové programy, data a informace)“, resp. „počítačové a softwarové aplikace stahovatelné“. Obecně pojaté kategorie namítaných výrobků „počítačové a softwarové aplikace stahovatelné“ a „nahraný obsah (počítačové programy, data a informace)“ nemohou být automaticky komplementární ke každému typu „počítačového hardware“, neboť bez přesnější specifikace daných výrobků (zejména bez jakékoliv specifikace účelu, způsobu použití, cílové veřejnosti a distribučních kanálů) nelze existenci komplementarity patřičně posoudit.
6. Dle žalobce orgán druhého stupně pouze formálně potvrdil závěry prvostupňových rozhodnutí. Přístup žalovaného k vypořádání námitky nepřezkoumatelnosti posouzení komplementarity mezi výrobky „počítačový hardware“ a „počítačové a softwarové aplikace stahovatelné“ postrádá logiku a je vnitřně rozporný. Čím obecněji jsou výrobky definovány, tím méně je možné učinit jednoznačný závěr o jejich vzájemné komplementaritě. Obecnost srovnávaných kategorií výrobků (v tomto případě „hardware“ a „software“ znemožňuje určit, jaké konkrétní výrobky mají být porovnávány a zda mezi nimi skutečně existuje funkční souvislost. Komplementarita mezi výrobky může být posunovatelná pouze tehdy, pokud jsou dotčené položky dostatečně konkretizovány a lze vyhodnotit jejich reálný vzájemný vztah. Komplementarita nikdy není automatická, musí být doložena konkrétními faktory, jako je způsob a účel užití. Pokud kvůli příliš obecné formulaci porovnávaných

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

kategorií takové okolnosti nelze vůbec zohlednit, není možné učinit udržitelný závěr o existenci komplementarity. Komplementarita tedy nemůže být presumována při porovnávání dvou příliš širokých kategorií (jako software a hardware), přičemž ani samotný fakt jejich technologické návaznosti nepostačuje k závěru o jejich komplementaritě. Závěr o komplementaritě (a tedy i podobnosti výrobků) vyžaduje objektivní posouzení konkrétních okolností, z nichž komplementarita vyplývá. Pokud jsou posuzované výrobky definovány natolik vágně, že tyto aspekty nelze vůbec identifikovat, závěr o jejich komplementaritě je čistě spekulativní a neudržitelný. K tomu odkázal na rozsudek Tribunálu ze dne 18. ledna 2006 ve věci *El Corté Inglés v OHIM – Emilio Pucci*. Žalobou napadená rozhodnutí jsou tak nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek odůvodnění. Současně jsou nezákonná, neboť učiněné závěry neodpovídají požadavkům, které na posouzení podobnosti výrobků klade ustálená známkoprávní praxe.

7. Následně se žalobce zabýval otázkou nepodobnosti výrobků a služeb ve třídě 42. Uvedl, že prvostupňový orgán se vůbec nevyjádřil k otázce podobnosti přihlašovaných služeb *údržba softwaru, cloud computing, software jako služba (saas), platforma jako služba (paas), pronájem softwaru a firmwaru, vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn* (ve věcech 9 A 95/2026, 9 A 96/2025), resp. *údržba softwaru, tvorba a provoz internetových platform, navrhování a vývoj operačních systémů, cloud computing, software jako služba (saas), platforma jako služba (paas), pronájem softwaru a firmwaru, IT služby týkající se virtuálních měn* 42 (ve věci 9 A 97/2025). Přihlášky byly v rozsahu těchto položek zamítnuty zcela bez odůvodnění. Žalobce na tuto skutečnost upozornil v rozkladech, žalovaný však tento postup „překvapivě“ potvrdil a uzavřel, že žádné pochybení nenastalo. Dle žalobce je nepřijatelné, aby rozhodovací praxe správního orgánu ve věcech přihlašování ochranných známek pracovala s neurčitým a vágním zobecněním, podle něhož lze veškeré přihlašované služby z oblasti IT, ať už mají jakoukoliv specializaci, paušálně subsumovat pod obecný pojem „*služby v oblasti informačních technologií*“, a tím odůvodnit jejich podobnost s jakýmkoliv jinými, rovněž široce formulovanými, namítanými službami. Tento postup je rozporný s požadavky plynoucími z unijní i tuzemské judikatury, aby byla podobnost služeb posuzována vždy na základě konkrétních a objektivně identifikovatelných kritérií, nikoliv prostřednictvím zobecnělých závěrů založených na jejich hypotetickém zařazení do široce chápané odvětvové skupiny. Služby jako *cloud computing, software jako služba (saas), platforma jako služba (PaaS)* nebo *vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn* (ve věcech 9 A 95/2026, 9 A 96/2025), resp. *IT služby týkající se virtuálních měn* (ve věci 9 A 97/2025) jsou zcela nepochybně vysoce technicky specializované a typicky cílené na úzce vymezený okruh odborné veřejnosti. S tímto účelovým určením, způsobem poskytování a cílovou skupinou se přitom zjevně rozcházejí s běžnými namítanými službami ve třídě 42. Obcházení řádného srovnání přihlašovaných a namítaných služeb prostřednictvím jejich zařazení pod vágní zastřešující pojem znamená rezignaci na povinnost správního orgánu dostatečně zjistit skutkový stav a rozhodnutí řádně odůvodnit. V důsledku takového postupu dochází k nepřijatelnému zjednodušení meritorního posouzení, které neodpovídá složitosti posuzované věci ani pravidlům správního řízení.
8. Žalobce dále již v rozkladu namítal, že služby *tvorba a provoz internetových platform, cloud computing, platforma jako služba (paas) a vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn* (ve věcech 9 A 95/2026, 9 A 96/2025), resp. *IT služby týkající se virtuálních měn* (ve věci 9 A 97/2025) se svým charakterem, technologickou podstatou i cílovou skupinou zásadně odlišují od všech namítaných služeb ve třídě 42, zamítnutí přihlášky v tomto rozsahu označil za „zjevně neopodstatněné“. Nesouhlasil proto se závěry uvedenými v napadených

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

rozhodnutích, že napadené služby jsou minimálně podobné namítaným službám, neboť mezi nimi existuje zjevná funkční souvislost, konkrétně že tyto služby jsou přirozeně zahrnuty do obecné kategorie *služby v oblasti informačních technologií*, že přímo či bezprostředně související s namítanými službami *tvorba softwaru* (s tím, že pro jejich fungování je softwarové řešení klíčové). To, že určitá služba může ke svému fungování využívat software (jakožto podpůrný nástroj), neznamená, že je automaticky podobná službě *tvorba software*. Pokud by byla za podobnou považována každá služba, která v rámci svého fungování software využívá, vedlo by to k absurdnímu závěru, že prakticky všechny moderní digitální služby – včetně například provozu e-shopu, digitální účetní agendy nebo online výuky – jsou podobné tvorbě software, neboť rovněž závisí na softwarové infrastruktuře. Takový přístup by zcela popřel smysl rozlišování služeb podle jejich povahy, účelu a cílové skupiny.

9. Dle žalobce technická závislost služeb *cloud computing* nebo *platforma jako služba (paas)* na softwaru, nic nevypovídá o jejich identitě z hlediska komerčního účelu nebo vnímání spotřebitelem. *Tvorba software* je službou primárně určenou pro klienty, kteří chtějí vytvořit nový aplikační produkt nebo individuální řešení; naproti tomu *cloud computing* či *platforma jako služba (paas)* jsou služby poskytované běžným (byť často odborným) uživatelům k provozu již vytvořených aplikací či uložených dat. Služba *vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn* (ve věcech 9 A 95/2026, 9 A 96/2025) je službou zaměřenou na fyzické zařízení a jejich provozní efektivitu. Služba *IT služby týkající se virtuálních měn* je zaměřená na specifickou oblast virtuálních měn a kryptoměn (ve věci 9 A 97/2025). Svým účelem, cílovou skupinou i distribučním kanálem jde o služby naprosto odlišné od *tvorby software* a jejich zaměnitelnost je vyloučena. Přihlašované služby (zejména ty odkazující na těžbu virtuálních měn) ve třídě 42 tedy nejsou ani shodné, ani podobné se žádnou ze služeb namítaných. Postup Úřadu je proto nepřezkoumatelný, nelogický a ve výsledku nezákonný.
10. Následně se žalobce vyjádřil k otázce spotřebitelské veřejnosti. S odkazem na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 22. června 1999 ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer uvedl, že je při posuzování případné existence pravděpodobnosti záměny zásadní vymezit hledisko „průměrného spotřebitele“, kterým je dle ustálené judikatury spotřebitel přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný; úroveň pozornosti průměrného spotřebitele se přitom výrazně liší v závislosti na dotčených výrobcích a službách. Poukázal na závěry prvostupňového orgánu, že mezi průměrné spotřebitele kolizních výrobků a služeb je třeba zahrnout jak *běžné uživatele výpočetní techniky*, tak *odbornější subjekty* (obchodní společnosti, výrobní firmy, státní i nestátní organizace a instituce, které potřebují softwarové a hardwarové vybavení nejen pro chod svých firem, podniků a organizací, ale i například pro průmyslové aplikace, multimediální prezentace apod.), a že průměrný spotřebitel věnuje výběru daných výrobků a služeb zvýšenou pozornost, neboť tyto výrobky a služby vyžadují vyšší než průměrnou míru informovanosti a také se vyznačují zpravidla relativně vyšší cenou (a jejich pořízení bude vždy náležitě zváženo). Výše uvedené skutečnosti dle žalobce (jak již uvedl v rozkladu) zásadně oslabují pravděpodobnost záměny označení, takto vymezený spotřebitel má výrazně vyšší schopnost rozlišit mezi různými označeními. Žalovaný však při celkovém vyhodnocení pravděpodobnosti záměny tyto vlastní závěry nijak nezohlednil.
11. Žalobce již v rozkladu rovněž poukazoval na opomenutí rozdílů mezi jednotlivými podkategoriemi výrobků a služeb, k nimž prvostupňový orgán přistoupil jako k jednotné skupině. Takový postup je v rozporu se známkoprávními principy a se základní logikou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

věci. Přihláška zahrnovala i vysoce specializované výrobky a služby, jako *software pro těžbu kryptoměn*, *hardware pro těžbu virtuálních měn* (třída 9) a *vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn* (třída 42) (ve věcech 9 A 95/2026, 9 A 96/2025), resp. *IT služby týkající se virtuálních měn* (ve věci 9 A 97/2025), jež jsou určeny výhradně úzkému okruhu specializovaných odborníků – typicky podnikatelům či IT profesionálům zaměřeným na těžbu virtuálních měn a její optimalizaci. Tyto subjekty nelze podřadit pod obecnou cílovou skupinu uživatelů výpočetní techniky, do níž spadají např. běžní uživatelé kancelářského softwaru či aplikací. Uvedené specializované výrobky a služby totiž vyžadují vysokou míru odbornosti, technických znalostí, hlubokou znalost daného segmentu a často i významné investiční prostředky. Tyto atributy běžný spotřebitel zjevně nesplňuje. Dle žalobce měl být pro tyto úzce vymezené položky okruh relevantní spotřebitelské veřejnosti určen odděleně a nikoliv paušálně zahrnut do obecné kategorie spotřebitelů výpočetní techniky. Žalovaný se však výše předestřenými rozkladovými námitkami dle žalobce prakticky nezabýval, pouze zopakoval závěry prvostupňového orgánu.

12. Žalobce k tomu opakovaně zdůraznil, že u vysoce specifických přihlašovaných výrobků a služeb (zejména těch se zaměřením na těžbu virtuálních měn) nelze vycházet z obecných závěrů, které orgány učinily pro širokou skupinu softwarových a IT služeb. Spotřebitelská veřejnost je zde odlišná, nejedná se o běžné podnikatele ani orgány veřejné moci, nýbrž jde o specializované odborníky s vysokou mírou informovanosti. Napadená rozhodnutí nevysvětlují, proč by u těchto výrobků měl být spotřebitelem běžný uživatel výpočetní techniky. Byť budou spotřebitelé na obou stranách často využívat specifický software, neznamená to, že tvoří homogenní skupinu. Obchodní zaměření spotřebitelů odráží jejich velmi odlišné potřeby, produkty a služby zaměřené na těžbu kryptoměn mají jasně vymezenou a odlišnou cílovou skupinu. Vyšší míra odbornosti těchto spotřebitelů výrazně snižuje pravděpodobnost záměny porovnávaných označení. Napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť vyšší odbornost uznává, ale její dopady na pravděpodobnost záměny nijak nezohledňuje. Dle žalobce je tak věcně nesprávné a nepřezkoumatelné. Žalovaný ignoroval zásadní rozkladové námitky žalobce, a nedokázal vysvětlit, proč by měly být specializované výrobky a služby z oblasti těžby kryptoměn posuzovány stejně jako běžný software nebo obecné IT poradenství. Měl zohlednit, že vyšší odbornost spotřebitelů výrazně snižuje pravděpodobnost záměny označení. Namísto toho je napadené rozhodnutí vnitřně rozporné, neboť vyšší odbornost uznává, ale její dopady na pravděpodobnost záměny nezohledňuje.
13. Následně se žalobce ve své argumentaci podrobně věnoval celkovému posouzení (ne)existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti s tím, že je nutno zkoumat a porovnávat označení z mnoha hledisek (vizuálního, fonetického a sémantického), kdy každému z těchto hledisek může být přisouzena jiná váha v závislosti na okolnostech daného případu, vždy s ohledem na příslušnou spotřebitelskou veřejnost. Dle žalobce měl být primární význam přisouzen vizuálnímu hledisku, neboť právě vizuální podoba je pro spotřebitele při vnímání srovnávaných obrazových označení rozhodující. Oproti tomu fonetické a sémantické hledisko nemohou mít v posuzovaném případě s ohledem na okolnosti případu rozhodující význam. Závěry správních orgánů o podobnosti označení z hlediska fonetického a sémantického jsou založeny na nesprávném výkladu relevantního vnímání ze strany průměrného spotřebitele v daném odvětví a nereflktují skutečné rozlišovací schopnosti posuzovaných označení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

14. Žalobce se již v rozkladu vymezil také proti postupu Úřadu, který se zabýval především komparací kolizních slovních prvků „BRAIINS“ a „brainz“, zatímco další slovní prvky (u napadených označení „OS“ ve věci 9 A 96/2025 a „POOL“ ve věci 9 A 97/2025, u namítaných ochranných známek „studios“ a „digital first“), a obrazové prvky porovnávaných označení, ponechal stranou. Dle žalobce mají „zjevné“ vizuální rozdíly mezi porovnávanými označeními zásadní dopad na celkový vizuální dojem, který tato označení vyvolávají u relevantní spotřebitelské veřejnosti, a přispívají k jejich vizuálnímu odlišení.
15. Již v rozkladu žalobce zároveň namítal, že slovní prvek „brain“ má ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám v oblasti informačních technologií velmi nízkou rozlišovací způsobilost, neboť se jedná o výraz běžně a popisně užívaný pro sofistikovaná nebo inteligentní technologická řešení. Relevantní spotřebitelská veřejnost (tvořená převážně odborníky v oblasti IT) – je jazykově vybavená a význam tohoto výrazu dobře chápe, včetně jeho odvozenin a transkripcí, nevnímá jej jako fantazijní označení, ale jako odborné termíny. Ačkoli Úřad v prvostupňovém rozhodnutí připustil, že slovo „brain“ je pro oblast informačních technologií evokativní, tyto závěry nijak nezohlednil při posouzení vizuální podobnosti porovnávaných označení. Naopak uzavřel, že kolizní slovní prvky jsou cizojazyčné a mají nezvyklou transkripci, a proto je část spotřebitelů může považovat za označení fantazijní.
16. Dále se žalobce již v rozkladu vymezil proti tomu, že Úřad nevěnoval dostatečnou pozornost dalším prvkům napadených označení, jako jsou výrazy označení „OS“ ve věci 9 A 96/2025 a „POOL“ ve věci 9 A 97/2025, nebo výrazy „studios“ nebo „digital first“ u namítaných označení. Vymezil se proti závěru, že prvky „OS“ a „POOL“ mají toliko doplňkový charakter, poukázal na geometrický stav v podobě lichoběžníku, v němž jsou slovní prvky „OS“ a „POOL“ umístěny, s tím, že je žalovaný bez bližšího odůvodnění nazývá poměrně nevýrazným (dekorativním) prvkem. Tyto prvky dle žalobce přispívají ke snížení podobnosti s napadeným označením, přičemž jejich význam je v odborném prostředí dobře známý a srozumitelný. Přihlédnutí ke všem těmto aspektům by muselo vést k závěru, že mezi porovnávanými označeními žádná relevantní vizuální podobnost neexistuje. Žalobce kvitoval, že Úřad shledal vizuální podobnost mezi porovnávanými označeními pouze v nízkém stupni, podobnost by však neměla být shledána ani v tomto rozsahu.
17. Podle žalobce však žalovaný provedl v napadených rozhodnutích pouze porovnání napadeného označení s třetí z namítaných ochranných známek č. 346356 ve znění „brainz digital first.“, přičemž bez další argumentace přejal závěry Úřadu o nízké vizuální podobnosti, prvkům „OS“ a „POOL“, a slovnímu spojení „digital first“ nepřikládal důležité postavení s tím, že spotřebitelé se budou orientovat především prostřednictvím nosných prvků „BRAIINS“ a „brainz“. Takový přístup je nesprávný, neboť ignoruje zjevné vizuální rozdíly v typografii (odlišné, písmo, zdvojené písmeno „I“, stylizované „A“) i celkovou kompozici označení. Výrazně proti sobě stojící prvky „OS“ ve věci 9 A 96/2025 a „POOL“ ve věci 9 A 97/2025 a „digital first.“, resp. doplňkový prvek „digital first.“ (ve věci 9 A 95/2025), mají zcela zásadní význam pro odlišení daných označení, zejména ve vnímání odborné veřejnosti, která uvedené výrazy zná a vnímá je jako významově nosné.
18. Za spekulativní a nekorespondující se způsobem vnímání ze strany odborné spotřebitelské veřejnosti žalobce označil také závěr, že průměrný spotřebitel bude označení „BRAIINS“ a „brainz“ identifikovat především na základě počáteční sekvence „BRAI-“ a přítomnosti písmene „N“, přičemž rozdíly v grafickém pojetí údajně nejsou pro jeho vnímání relevantní. Ten je – zejména v oblasti IT – zvyklý rozlišovat mezi značkami i na základě jemnějších

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

vizuálních detailů, jako je grafické provedení logotypu, struktura výrazu či přítomnost doplňkových slov.

19. K fonetickému hledisku žalobce tvrdil, že mu napadená a prvostupňová rozhodnutí přisuzují značnou váhu. Žalobce přitom již v rozkladu argumentoval, že spotřebitelné se s tímto aspektem prakticky nesetkávají, k interakci dochází téměř výhradně prostřednictvím vizuální prezentace – zejména na webových stránkách, v digitálních platformách a softwarovém prostředí. Typickým kontaktním bodem spotřebitele s příslušnými značkami je uživatelské rozhraní, internetová doména nebo online reklama – tedy výlučně vizuální kanály. Ostatně OZŘ v řízeních o námitkách předložila důkazy, které tento vizuální charakter pouze potvrzují, zejména údaje o návštěvnosti svých webových stránek a odkazy na domény. Nenabídla však žádný důkaz, který by nasvědčoval tomu, že by její ochranné známky byly využívány v prostředí zvukového přenosu – v rádiu, podcastech nebo televizi. Úvahy žalovaného o významu fonetického hlediska jsou tím pádem čistě spekulativní a ničím nepodložené. V konkrétním segmentu trhu – tj. v oblasti informačních technologií, vývoje softwaru a digitálních produktů – je přirozeným způsobem vnímání značek výhradně, či zcela převážně, vizuální kontakt. Představa, že by průměrný spotřebitel porovnávána označení běžně vyslovoval či zaslechl v mluvené podobě, nemá v tomto kontextu reálný základ. Fonetické hledisko je podružné a nemůže ovlivnit závěr o (ne)podobnosti označení. Napadená rozhodnutí jsou proto věcně nesprávná a nezákonná, nereflktují konkrétní povahu trhu, reálný způsob užívání označení, ani relevantní spotřebitelské vnímání. Chybný je také závěr, že prvky „BRAIINS“ a „braniz“ mají natolik výraznou zvukovou podobnost, že ostatní prvky „OS“, „POOL“ či „digital first“ nejsou způsobilé odlišit celkový fonetický dojem z označení, a to s ohledem na nízkou rozlišovací způsobilost výrazu „brain“ ve vztahu k dotýcnému segmentu. Doplňkové prvky „OS“, „POOL“ a „digital first“ jsou běžně vyslovovány a mají jasný v daném kontextu srozumitelný význam.
20. Podle názoru žalobce přisuzují prvostupňová a napadená rozhodnutí větší význam, než jaký mu v posuzovaném případě náleží, taktéž sémantickému hledisku. V kontextu výrobků a služeb, pro které je přihlášené označení určeno – tj. v oblasti informačních technologií, vývoje softwaru a digitálních řešení, zejména pak v segmentu těžby kryptoměn – nelze jazykový prvek „brain“ ani jeho variace (např. „brains“, „brainz“) považovat za dostatečně distinktivní složku označení. Jde o výraz natolik běžný a široce užívaný, že z hlediska relevantní spotřebitelské veřejnosti ztrácí jakýkoli schopnost individualizace komerčního původu výrobku nebo služby. Slovní prvek „brain“ a jeho varianty jsou v odvětví informačních technologií vnímány jako generické či alespoň vysoce evokativní pojmy. Nejedná se o označení, které by samo o sobě plnilo rozlišovací funkci ve smyslu identifikace konkrétního obchodního původu. Kvůli své obecnosti a častému výskytu v názvech firem, domén, softwarových produktů, aplikačních balíčků i marketingových sloganů, je tento výraz v daném segmentu trhu natolik běžný, že mu spotřebitelé nevěnují zvýšenou pozornost. Rozhodující roli hrají jiné prvky – jako grafické zpracování, stylizace, vizuální kompozice nebo doprovodná slova. Slovní prvek brain se běžně vyskytuje i v celé řadě registrovaných ochranných známek pro tř. 9 a 42, tj. vztahujících se k obdobným výrobkům a službám. Jen v databázi ochranných známek vedené Úřadem lze nalézt desítky – ne-li stovky – zapsaných známek obsahujících tento prvek. Obdobně běžný je i výskyt nezapsaných označení obsahujících tento výraz v rámci běžné obchodní praxe. Tato skutečnost nepochybně svědčí o tom, že samotné použití tohoto výrazu není v očích

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

spotřebitelů považováno za výlučné ani natolik výrazné, aby samo o sobě vyvolávalo asociaci s konkrétním komerčním zdrojem.

21. Za nelogický a vnitřně rozporný označil žalobce závěr žalovaného, že význam slovního prvku „brains“ nemusí být zřejmý pro všechny spotřebitele – zejména pokud neovládají anglický jazyk, avšak označení „BRAIINS“ a „brainz“ mají z hlediska sémantiky vysoký stupeň podobnosti. Pokud spotřebitel význam slovního prvku nezná (protože například neovládá angličtinu), pak u něj nemůže dojít k žádné významové asociaci, a tím pádem ani k vnímání sémantické podobnosti. Pokud naopak angličtinu ovládá – jak je v segmentu B2B uživatelů z oboru IT a kryptoměnových technologií standardem – pak je s ohledem na výše uvedenou frekvenci a obecnost použití výrazu „brain“ zřejmé, že mu nebude přisuzovat rozlišovací funkci. Významová asociace mezi zkomoleninami slova „brain“ je buď zcela irelevantní (neboť u části spotřebitelů bez znalosti angličtiny k žádné sémantické interpretaci nedochází), nebo nevýznamná (neboť relevantní spotřebitelé s potřebnou jazykovou znalostí vnímají tento výraz pouze jako obecný a neindividualizující). Napadená rozhodnutí tedy sémantickému hledisku nesprávně přisoudila rovnocennou váhu jako hledisku vizuálnímu.
22. Pokud jde o hledisko celkového dojmu, dle žalobce mezi napadenými označeními a namítanými ochrannými známkami neexistuje dostatečná míra podobnosti, která by mohla vést k pravděpodobnosti záměny. Jednotlivým hlediskům nelze přisuzovat rovnocennou váhu, jak činí napadené rozhodnutí. Zásadní by mělo být hledisko vizuální, u kterého orgány obou stupňů shledaly nízkou podobnost mezi porovnávanými označeními. Naopak fonetická a sémantická podobnost je nevýrazná, až zcela irelevantní. Skutečnost, že porovnávaná označení sdílejí obecně rozšířený a slabě distinktivní prvek odvozený od slova „brain“, tj. „BRAIINS“ a „brainz“, není dostatečná k závěru o podobnosti celkového dojmu. Rozlišovací schopnost označení je posilována přítomností prvků „OS“, „POOL“ nebo „digital first“. Neexistuje dostatečný základ pro závěr o pravděpodobnosti záměny z pohledu celkového dojmu, neboť rozhodující okolnosti – nízká vizuální podobnost, slabá distinktivnost sdíleného prvku a vysoká pozornost spotřebitele – jednoznačně svědčí ve prospěch zápisuschopnosti přihlašovaného Označení pro výrobky a služby ve třídách 9 a 42. Závěr, že si spotřebitel na základě nedokonalé paměťové stopy označení zamění, neodráží specifika relevantního trhu a spotřebitelské veřejnosti. U odborně zaměřených výrobků a služeb dochází k interakci se značkou převážně vizuální formou – prostřednictvím webových rozhraní, odborných článků či digitálních katalogů. Spotřebitel si značku pamatuje především podle její grafické podoby. S odkazem na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 22. června 1999 ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer žalobce uvedl, že průměrný spotřebitel má sice pouze neúplný obraz značek, avšak právě celkový dojem, který si uchovává v paměti, se vytváří zejména na základě těch prvků, které jsou nejvíce distinktivní – což v daném případě rozhodně není slovní prvek „brainz/BRAIINS“, nýbrž celková vizuální konstrukce označení. Hodnocení otázky (ne)existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti je věcně nesprávné a předmětné závěry napadeného rozhodnutí jsou nezákonné, orgány obou stupňů k nim přistoupily v rozporu s reálným spotřebitelským vnímáním dotčených výrobků a služeb, když jednotlivým posuzovacím hlediskům přisoudily stejnou váhu, aniž by tento přístup odpovídal okolnostem konkrétního případu.
23. Dále žalobce argumentoval zvýšenou rozlišovací způsobilostí. Již v řízení o námitkách uváděl a dokládal, že přihlašovaná označení dlouhodobě užívá, přičemž jeho výrobky a služby si u relevantní veřejnosti vybudovaly dobré jméno. Označení tedy nabylo zvýšené

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

rozlišovací způsobilosti. Prvostupňová rozhodnutí se touto otázkou nezabývala, neboť Úřad pouze uzavřel, že události a skutečnosti, k nimž došlo před datem podání přihlášky, jsou irelevantní. Žalobce již v rozkladu poukazoval na význam rozlišovací způsobilosti s tím, že nabytí zvýšené rozlišovací způsobilosti může být nepochybně posuzováno i na základě skutkových okolností, které nastaly před datem podání přihlášky. Zdůraznil, že riziko záměny na straně veřejnosti má být posuzováno celkově, se zohledněním všech relevantních faktorů konkrétního případu, k čemuž odkazoval na rozsudky Soudního dvora EU ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 22, a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 18). Známost přihlašovaného označení u spotřebitelské veřejnosti a skutečnost, že nabylo zvýšené rozlišovací způsobilosti a v důsledku toho významné snížení rizika záměny s jinými staršími označeními, je dle názoru žalobce jedním z těchto relevantních faktorů.

24. Žalobce se vymezil proti závěru žalovaného, že zvýšená rozlišovací způsobilost přihlašovaného označení není pro posouzení pravděpodobnosti záměny dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách relevantní. Argumentoval, že dle judikatury Soudního dvora EU je nutné provést komplexní hodnocení všech relevantních okolností, přičemž mezi tyto faktory nepochybně patří i míra rozlišovací způsobilosti obou porovnávaných označení – nejen namítaného, ale i přihlašovaného. Zdůraznil, že zvýšená rozlišovací způsobilost přihlašovaných označení, získaná dlouhodobým a intenzivním užíváním na trhu, může významně snižovat riziko záměny, neboť průměrný spotřebitel je na takové označení již zvyklý a odliší je od podobných starších známek. Názor, podle něž by přihlašovaná označení byla fakticky zbavena možnosti bránit se vlastní rozlišovací způsobilostí, je neudržitelný, formalistický a popírá základní principy známkoprávní ochrany včetně principu reálného vnímání spotřebitelem. Tím, že orgán druhého stupně tuto skutečnost při posouzení pravděpodobnosti záměny vůbec nezohlednil, zatížil napadená rozhodnutí vadou nezákonnosti spočívající v neúplném zjištění skutkového stavu a nesprávném právním posouzení věci.
25. Závěrem se žalobce věnoval pokojné koexistenci porovnávaných označení. Konstatoval, že již v námitkách a rozkladu namítal, že mezi ním a namítajícím docházelo po dobu více než deseti let k faktické pokojné koexistenci jejich označení na relevantním trhu, a to bez jakýchkoliv projevů záměny na straně spotřebitelů. Tato okolnost podle něj svědčí o snížené pravděpodobnosti záměny, k čemuž odkázal na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 16. 5. 2013 ve věci C-498/07 P Deoleo v Aceites del Sur-Coosur. Upozornil, že namítající po celou tuto dobu nečinil žádné právní kroky, strpěl užívání domén, obchodní firmy i jiných označení žalobce, a navíc sám nijak nedoložil, že by kdy k záměně v praxi skutečně došlo. Žalobce se domáhal uznání pokojné koexistence jako dalšího relevantního faktoru snižujícího pravděpodobnost záměny. Uvedl, že již v rozkladu vytkl Úřadu vnitřní rozpor v jeho hodnocení: zatímco při posuzování podobnosti označení Úřad vizuální prvky ignoroval, v otázce pokojné koexistence naopak trval na jejich identitě, což je třeba označit za nesprávné a nezákonné. Výklad podmínek pokojné koexistence žalovaným v napadeném rozhodnutí je dle žalobce přepjatě formalistický, neboť požaduje doslovnou identitu označení, přestože označení obsahující výraz „BRAIINS“ žalobce po celou dobu prokazatelně používá na veřejnosti – v doménách, obchodní firmě i marketingových materiálech – bez jakýchkoli známek kolize či záměny. Obě otázky se týkají téže okolnosti – jak spotřebitel označení vnímá – a měly by být posuzovány podle obdobných principů. Pokud po dobu téměř deseti let nedošlo ze strany namítajícího ke vznesení jakýchkoli námitek, jde o faktický projev pokojné koexistence. Nelze po podnikatelích požadovat, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

si každé takové koexistenční soužití formálně potvrzovali smluvní „koexistenční dohodou“. Institut pokojné koexistence byl v posuzovaném případě aplikovatelný, jeho zcela formalistické odmítnutí představuje nesprávné právní posouzení věci. Podobně jako v případě zvýšené rozlišovací způsobilosti, i zde měly být tyto skutečnosti zahrnuty do celkového posouzení pravděpodobnosti záměny srovnávaných označení.

26. Žalobce žádal, aby soud žalobami napadená rozhodnutí žalovaného zrušil a věci mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

27. V písemném vyjádření žalovaný předně zrekapituloval dosavadní průběh správních řízení. Doplnil, že zrušovacím oddělením EUIPO bylo rozhodnuto o návrhu žalobce na zrušení první a druhé namítané ochranné známky. Na základě těchto rozhodnutí byly první a druhá namítaná ochranná známka částečně zrušeny z důvodu jejich neužívání pro následující služby zařazené do třídy 41: „*Vzdělávací, zábavní a sportovní služby*“. Zrušení první a druhé namítané ochranné známky pro tyto služby nemá na nyní posuzovanou věc žádný vliv, jelikož se nejedná o služby porovnávané v rámci napadeného rozhodnutí. Naopak co se týče služeb porovnávaných v rámci napadeného rozhodnutí, byla výše uvedeným orgánem EUIPO platnost první a druhé namítané ochranné známky potvrzena.
28. K žalobní argumentaci žalovaný uvedl, že žalobce kromě zpochybnění podobnosti výrobků zapsaných pro třetí namítanou ochrannou známku *počítačové a softwarové aplikace stahovatelné* s výrobky přihlašovanými pro napadené označení *počítačový hardware*, nevznesl v rámci rozkladu ani v žalobě k porovnávání kolizních výrobků ve třídě č. 9 mezinárodního třídění žádnou další konkrétní námitku, která by zpochybňovala závěry žalovaného o jejich podobnosti. Dle žalovaného v rámci kategorie výrobků *počítačové a softwarové aplikace stahovatelné* resp. služeb *počítačový hardware* není možné ad hoc členit tyto kategorie do jakýchkoli podkategorií, a hledat tak užší skupinu výrobků, pro které by komplementarita nemusela být nalezena. V tomto případě by nebylo ani reálně možné stanovit jasné kritérium, které by bylo s to systematicky, tedy jinak než náhodným způsobem, rozčlenit příslušné podkategorie těchto výrobků. V rámci obou posuzovaných kategorií se totiž jedná o poměrně velmi široké, avšak dostatečně identifikovatelné (co do samotných kategorií), spektrum výrobků. Žalovaný měl zato, že v rámci rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení a napadeného rozhodnutí provedl náležité posouzení podobnosti těchto kategorií výrobků, a dostatečně odůvodnil jejich komplementaritu. Odkázal k tomu na odůvodnění napadených rozhodnutí, z nichž citoval.
29. K hodnocení podobnosti služeb přihlašovaných ve třídě 42 mezinárodního třídění žalovaný rovněž odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí s tím, že provedené vymezení služeb přihlašovaných pro napadené označení ve třídě 42 mezinárodního třídění, porovnávaných se službami zapsanými pro třetí namítanou ochrannou známku v téže třídě mezinárodního třídění, je dostatečně určité a nevytváří reálné pochybnosti o tom, které služby byly v tomto případě porovnávány. Detailního popisu odůvodnění u každé jednotlivé napadené služby zvlášť se žalovaný (resp. jeho orgán prvního stupně řízení) zdržel, nicméně vymezil příslušné napadené služby dostatečně určité a zahrnul je do příslušné skupiny dle jejich charakteru – *služby v oblasti informačních technologií*. Žalovaný tak postupoval dostatečně určitě, k čemuž odkázal na rozsudek soudního dvora ze dne 14. 4. 2007, ve věci C-239/05 VBA Management, Training en Consultancy v. Benelux-Merkenbureau, z nějž citoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

30. K námitkám stran neexistence ani minimálního stupně podobnosti u vysoce specializovaných služeb s namítanými službami ve třídě 42 žalovaný citoval z napadených rozhodnutí a uvedl, že řádně zdůvodnil, že výše porovnávané služby spolu přímo souvisejí, a proto budou průměrným spotřebitelem vnímány jako podobné. Služba „tvorba software“ je nezbytná pro tvorbu, údržbu a náležité funkční zabezpečení s ní porovnávaných napadených služeb. Mezi těmito porovnávanými službami tedy existuje natolik blízký vztah provázanosti, že je lze bezesporu považovat za služby podobné.
31. K nezohlednění závěru o zvýšené míře pozornosti a vyšší než průměrné míře informovanosti průměrného spotřebitele žalovaný opětovně odkázal na napadená rozhodnutí s tím, v nich provedené hodnocení pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení považuje za zcela dostatečné. K vymezení průměrného spotřebitele u části kolizních služeb uvedl, že s ohledem na provázanost těchto výrobků a služeb se u nich jedná o potenciálně stejnou spotřebitelskou veřejnost. V napadených rozhodnutích detailně vymezil průměrného spotřebitele těchto kolizních výrobků a služeb a uvedl, že se bude většinou jednat o podnikatelské subjekty, jejichž komerční aktivity budou souviset s nutností využívat specifický software, evidentně nepůjde ale pouze o ně.
32. K námitkám stran závěru o existenci pravděpodobnosti záměny posuzovaných označení ze strany spotřebitelské veřejnosti žalovaný uvedl, že provedl dostatečný rozbor vizuální podobnosti porovnávaných označení, tato označení jsou si vizuálně podobná alespoň v nižším stupni. V rámci rozboru byly ve smyslu relevantní judikatury a ustálené rozhodovací praxe žalovaného určeny dominantní (nosné) prvky porovnávaných označení, jejichž vliv na posouzení vizuální podobnosti porovnávaných označení shledal jako rozhodující, a to po předcházejícím posouzení vlivu dalších slovních a grafických prvků porovnávaných označení. Posouzení vizuální podobnosti bylo v rámci napadených rozhodnutí provedeno dostatečně jasně a určitě, a to i s ohledem na posouzení dalších „nedominantních“ prvků posuzovaných označení, tedy grafického zpracování a dalších slovních prvků „OS“ a „POOL“, resp. třetí namítané ochranné známky „digital first“. V podrobnostech odkázal na napadená rozhodnutí, z nichž citoval.
33. K fonetickému hledisku žalovaný uvedl, že si je vědom skutečnosti o častějším primárním vizuálním vnímání porovnávaných označení prostřednictvím webových stránek nebo jiných digitálních platforem, nicméně je třeba zdůraznit, že ani potenciální zvukové vnímání posuzovaných označení nemůže být úplně upozaděno, a to nejen v případě reklamy vysílané prostřednictvím televizního či rozhlasového vysílání, ale zásadně i v rámci verbální komunikace mezi osobou nabízející takové služby a jejich příjemcem (spotřebitelem) anebo mezi spotřebiteli navzájem.
34. K námitkám stran sémantického hlediska žalovaný uvedl, že ani u tohoto hlediska není důvod k jeho upozadění a nezahrnutí do celkového hodnocení existence nebezpečí záměny. Dominantní prvky obou označení neztrácí v příslušném segmentu schopnost individualizace komerčního původu služby, i když tento prvek může být lehce evokativní s ohledem na asociaci k tzv. „chytrým službám“. Žalobce nijak neprokázal, že by v příslušném segmentu služeb byly takové výrazy (obsahující asociaci na slovo brain – mozek) natolik popisné, že by tím zásadním způsobem byla snížena jejich rozlišovací způsobilost. V podrobnostech žalovaný odkázal na napadená rozhodnutí, a citoval z nich.
35. K provedenému hodnocení podobnosti porovnávaných označení z hlediska celkového dojmu žalovaný uvedl, že není důvod v předmětné věci klást důraz pouze na hledisko

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

vizuální (jak tvrdí žalobce), a význam hlediska fonetického a sémantického snižovat, či dokonce zcela pomíjet. Zdůraznil, že trvá na určení dominantních (nosných) prvků „BRAIINS“/„brainz“ posuzovaných označení, z jejichž blízké podobnosti (ze všech posuzovaných hledisek) lze v relaci s ostatními prvky dojít k závěru o podobnosti posuzovaných označení. Dále odkázal na napadená rozhodnutí, z nichž citoval.

36. Ke dlouhodobému užívání napadeného označení s odkazem na napadené rozhodnutí žalovaný uvedl, že tato námitka pramení z nepochopení aplikace institutu „zvýšené rozlišovací způsobilosti“ v rámci řízení o námitkách proti zápisu ochranné známky. K pokojné koexistenci žalovaný odkázal na příslušné pasáže napadených rozhodnutí.
37. Žalovaný žádal, aby soud žaloby zamítl.

Vyjádření OZŘ

38. OZŘ podala ve všech spojených řízeních svá vyjádření, založená na zcela totožné právní argumentaci.
39. K námitce komplementarity výrobků a služeb z třídy 9 a třídy 42 OZŘ uvedla, že širší vymezení konkrétní kategorie výrobku/služby není kritériem, ze kterého by měl správní orgán vycházet při posuzování komplementarity mezi výrobky nebo službami. Tato kritéria jsou jasně vymezena právními předpisy a ustálenou judikaturou a zahrnují (i) kritérium funkčního propojení posuzovaných výrobků a služeb (rozsudky Tribunálu ve věci T-326/14, T-831/16, T-356/14 a další) (ii) kritérium příslušné veřejnosti (rozsudky Tribunálu ve věcech T-316/07, T-76/09, T-361/11, T-21/15, T-457/15 a další) a (iii) kritérium obvyklého obchodního původu výrobků a služeb (rozsudky Tribunálu ve věcech T-388/00, T-233/06, T-144/12). Výrobky (nebo služby) se doplňují, jestliže mezi nimi existuje těsné spojení, v tom smyslu, že jeden je nezbytný (zásadní) nebo důležitý (významný) pro použití druhého takovým způsobem, že si spotřebitelé mohou myslet, že odpovědnost za výrobu těchto výrobků nebo poskytování těchto služeb nese stejný podnik (rozsudky Tribunálu ve věcech T-74/10, T-558/11, a T-504/11). Není tedy pravdou, že komplementaritu nelze posoudit u širěji vymezených kategorií výrobků a služeb, resp. že by takové posouzení bylo spekulativní a neudržitelné, jak namítá žalobce. Takový závěr neplyne z výše uvedeného, ani z judikatury odkazované žalobcem. Rozsudek Tribunálu ve věci T-593/10, na který odkazuje žalobce se dokonce ani kritérii srovnávání výrobků a služeb nezabývá, jelikož v dané věci nebylo posouzení totožnosti výrobků správním orgánem stranami sporováno.
40. K námitce ohledně nedostatečného odůvodnění podobnosti některých služeb OZŘ uvedla, že žalovaný postupoval v souladu s ustálenou právní praxí a judikaturou, kdy poukázal na judikaturu SDEU, dle které je přípustné, aby se ve vztahu k některým posuzovaným výrobkům a službám správní orgán omezil na souhrnné odůvodnění v případě, že ve vztahu k nim existuje stejný důvod pro zamítnutí (rozsudek Soudního dvora EU ze dne 14. 4. 2007, ve věci C-239/05 VBA Management, Training en Consultancy v. Benelux-Merkenbureau). Souhrnné odůvodnění je obecně v takových případech přijímáno jako dostatečné s ohledem na určitost a jasnost správního rozhodování. (SDEU ve věcech C 253/14 P, T 601/13 a další). Požadavek na individuální odůvodnění každého jednotlivého posuzovaného výrobku, resp. služby, neplyne ani z českých právních předpisů, resp. judikatury. Ostatně ani žalobce na žádné rozhodnutí nebo právní předpis, ze kterého by měl takový požadavek vyplývat, neodkazuje

41. K námitce odlišnosti některých služeb ve třídě 42 OZŘ uvedla, že žalovaný velmi podrobně odůvodnil své závěry stran podobnosti služeb „cloud computing, platforma jako služba (PaaS) a vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn“ se službami „vývoj softwaru, programování a implementace softwaru, konzultace v oblasti počítačového softwaru, či tvorba software“. OZŘ tomuto závěru přisvědčila s tím, že podobnost těchto služeb je „zcela zřejmá“ a že žalovaný tuto podobnost odůvodnil velmi detailně a v souladu s požadavky relevantních právních předpisů. Konkrétní námitky ohledně nepodobnosti těchto služeb se zbytkem služeb ve třídě 42, pro které jsou známky Účastníka registrovány, žalobce nepředložil. I kdyby nebyla podobnost posuzovaných služeb dostatečně dovozena ve vztahu ke službě „tvorba software“, musí být bezesporu dovozena ve vztahu ke službám „vývoj softwaru, programování a implementace softwaru a konzultace v oblasti počítačového softwaru“, jelikož předmětné služby jsou podobné co do jejich povahy, účelu, způsobu použití, přičemž jsou vzájemně funkčně provázané, a tudíž komplementární (jak ostatně uvádí žalovaný v odůvodnění napadených rozhodnutí).
42. K námitce ohledně spotřebitelské veřejnosti OZŘ uvedla, že se plně ztotožňuje s vyjádřením žalovaného, odkazujícím na odůvodnění napadeného rozhodnutí. OZŘ dále doplnila, že je-li možné v rámci posuzování relevantní veřejnosti říci, že výrobky či služby posuzovaných ochranných známek jsou určeny jak obecné veřejnosti, tak specialistům, nebezpečí záměny se posuzuje podle vnímání té části veřejnosti, která vykazuje nižší úroveň pozornosti, jelikož bude náchylnější k oklamání (rozsudek Tribunálu ze dne 29. března 2012 ve věci T-547/10 CALCIMATT). Žalovaný správně potvrdil úvahy prvostupňového orgánu, který vymezil relevantní veřejnost jakožto zahrnující jak poučené běžné uživatele, podnikatele, tak i specialisty v oboru IT, kteří budou obecně mít vyšší míru pozornosti. Ta však nemůže sama o sobě vykompenzovat vysokou podobnost obou označení. Žalovaný správně vymezil relevantní veřejnost, zohlednil její vyšší míru pozornosti a tyto své závěry řádně odůvodnil.
43. K námitkám ohledně nesprávného posouzení podobnosti posuzovaných označení OZŘ uvedla, že nejsou důvodné a plně se ztotožnila s vyjádřením žalovaného. Rozbor podobnosti posuzovaných označení, a s tím souvisejícího rizika záměny na straně relevantní veřejnosti, byl proveden řádně a plně v souladu s právními předpisy. Napadená rozhodnutí, a rozhodnutí jim předcházející, obsahují velmi detailní popis postupu správního orgánu při posuzování jednotlivých hledisek posobnosti obou označení, včetně detailního odůvodnění váhy přičítané těmto jednotlivým hlediskům.
44. OZŘ podotkla, že se žalobce omezil na reprodukci námitek již jednou vznesených v rámci předchozího řízení, přičemž netvrdil ani nedokládal žádné nové skutečnosti, které by měly odůvodnit jiné vypořádání se s těmito námitkami. Ačkoliv vytýkal žalovanému spekulativnost a nepodloženost jeho závěrů, sám vznesl spekulativní a důkazy nepodložené námitky ohledně výrazného významu vizuálního hlediska při vnímání označení ze strany relevantní veřejnosti a nedistinktivnosti sémantické složky posuzovaných označení. Žalovaný dle OZŘ postupoval při posuzování podobnosti obou označení zcela v souladu s ustálenými principy a tento postup detailně popsal.
45. Dle OZŘ žalovaný zcela v souladu s ustálenou právní doktrínou nejprve vymezil dominantní prvky posuzovaných označení, tyto detailně posoudil z vizuálního, fonetického a významového hlediska, přičemž vycházel ze srovnání označení, slovníkových citací a dalších podkladů, zhodnotil význam jednotlivých hledisek, a následně určil celkový stupeň podobnosti dotčených označení na základě celkového dojmu, kterým obě označení působí na relevantní veřejnost. To vše s podrobným odůvodněním úvah správního orgánu a

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

uvedením podkladů, ze kterých správní orgán vycházel. Postupu žalovaného nelze v tomto ohledu ničeho vytknout, rozhodnutí je zcela zákonné a přezkoumatelné, námitky žalobce nejsou důvodné.

46. K námitce ohledně pokojné koexistence a zvýšené rozlišovací způsobilosti žalovaný uvedl, že se plně ztotožňuje s vyjádřením žalovaného. Podle OZŘ jsou tak námitky žalobce zcela liché, vycházejí z nepochopení předmětných institutů a jako takové jsou nedůvodné.
47. OZŘ žádala, aby soud žaloby zamítnul.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

48. Samostatně podané žaloby směřovaly proti rozhodnutím, která spolu skutkově souvisejí. Z toho důvodu považoval soud za účelné spojit věci ke společnému projednání a rozhodnutí dle § 39 odst. 1 s. ř. s., nadále pod sp. zn. 9 A 95/2025 (usnesení ze dne 30. 4. 2026, č. j. 9 A 95/2025-77).
49. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Důkazy navržené žalobcem soud pro nadbytečnost neprovedl, neboť jsou součástí spisového materiálu žalovaného, kterým se podle ustálené judikatury správních soudů důkaz neprovádí, neboť z něj soud při přezkumu zákonnosti rozhodnutí vždy vychází.
50. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
51. Soud si byl při posouzení vědom rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2025, č. j. 15 A 79/2025-73, kterým bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 4. 2025, č. j. O-518317/D24109952/2024/ÚPV, jímž byl zamítnut rozklad a současně bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7. 10. 2024, č. j. O-518317/D23078168/2023/ÚPV, o zamítnutí návrhu na výmaz třetí namítané známky, a to z důvodu neprokázání řádného užívání třetí namítané známky ve vztahu k zapsaným výrobkům „počítačové a softwarové aplikace stahovatelné“. Třetí namítaná známka je však ke dni rozhodování soudu je stále pravomocně vedena pro všechny zapsané výrobky a služby, k jejímu výmazu nedošlo. Proti výše zmíněnému rozsudku městského soudu byla podána kasační stížnost a řízení je vedeno u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 249/2025. Lze tedy důvodně očekávat, že řízení o výmazu může pokračovat ještě velmi dlouhou dobu, až několik let. Soud proto nepovažoval účelné vyčkávat na jeho skončení a vyšel z dosavadního právního a skutkového stavu. Případný (hypotetický) budoucí výmaz třetí namítané známky by znamenal podstatnou změnu skutečností rozhodných pro předchozí posouzení a žalobci nebude v takovém případě nic bránit v podání opětovné přihlášky. Zároveň nebyl pro rozhodné zapsané výrobky a služby proveden pravomocný výmaz první a druhé namítané známky (ověřeno z databáze EUIPO).
52. Dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách *přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

53. Žaloby nejsou důvodné.
54. Předně se soud zabýval žalobcem opakovaně namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí.
55. Z ustálené judikatury správních soudů je zřejmé, že institut nepřezkoumatelnosti nelze libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Nedostatkem důvodu nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění, ale pouze nedostatek důvodů skutkových (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75).
56. Nepřezkoumatelnost není způsobena ani nižší kvalitou odůvodnění, nýbrž závěrem o tom, zda rozhodnutí obsahuje alespoň základní náležitosti do té míry, že může být podrobeno soudnímu přezkumu. Správní orgán není povinen vypořádat každý dílčí argument. Pokud žalobce uplatní pouze obecné námitky, může se s nimi rozkladový orgán vypořádat pouze v obecné rovině (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2018, č. j. 8 Afs 71/2007 – 116). Námitky lze vypořádat i tak, že správní orgán prezentuje v odůvodnění právní názor odlišný od názoru účastníka řízení, pakliže zdůvodnění tohoto názoru poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Tím jsou minimálně *implicitae* vypořádány i námitky účastníka, absence odpovědi na jednotlivé námitky účastníka v odůvodnění rozhodnutí bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014 – 78). Na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů se přitom hledí jako na jeden celek. Případné vady odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu mohl zhojit žalovaný (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2012 č. j. 6 Ads 134/2012 – 47).
57. V projednávané věci žalobou napadená rozhodnutí těmito požadavkům dostála. Z jejich odůvodnění je totiž zřejmé, jakými úvahami byl žalovaný veden, jakými skutečnostmi se zabýval, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních skutečností své závěry učinil. Zároveň se dostatečně vypořádal se všemi základními námitkami, jež žalobce v průběhu správního řízení uplatnil. Postačí, že žalovaný prezentoval ucelený právní názor na provedená skutková zjištění, pročez tento poskytuje dostatečnou oporu výroku napadeného rozhodnutí. Z napadených rozhodnutí lze seznat, na základě jakých podkladů a na základě jakých úvah žalovaný dospěl ke svým závěrům. Nenastala situace, kdy by žalovaný dospěl k závěrům na základě úvah, jež by byly žalobci skryty, s nimiž by nemohl polemizovat. O tom ostatně svědčí také skutečnost, že žalobce uplatnil ke každému z dílčích zjištění žalovaného velmi rozsáhlou žalobní argumentaci.
58. Ve světle těchto východisek soud dospěl k závěru, že žalovaný dostatečně odůvodnil zamítnutí přihlášek pro služby ve třídě 42 *údržba softwaru, tvorba a provoz internetových platforem, vývoj operačních systémů, cloudu computing, software jako služba (saas), platforma jako služba (paas), pronájem softwaru a firmwaru, vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn* k rozkladovým námitkám v napadeném rozhodnutí (ve věci 9 A 95/2025, 9 A 96/2025). Soud podotýká, že správní orgán prvního stupně (Úřad) nejprve podotknul, že v případě napadených služeb *navrhování a vývoj počítačového softwaru, firmwaru, vývoj softwaru, programování a implementace softwaru, poradenství týkající se softwaru, firmwaru, poradenství týkající se webových stránek* jsou namítané ochranné známky zapsány pro

pojmově či obsahově stejné služby *vývoj softwaru, programování a implementace softwaru, konzultace v oblasti počítačového softwaru, konzultace v oblasti webového designu, tvorba software*. Ve zbylém rozsahu žalovaný podrobně vyložil obsah pojmu *služby v oblasti informačních technologií*, přičemž paušálně shrnul, že v případě namítaných i napadených služeb se jedná o shodné nebo podobné služby stejné povahy (technického charakteru z oblasti IT), které zahrnují použití určitých akademických znalostí, technologií a technologických služeb a jsou poskytovány stejnými subjekty (programátory, vývojářskými firmami, IT specialisty, univerzitami, výzkumnými ústavy, vývojovými odděleními společností, technologickými centry, laboratořemi, apod. Žalovaný v napadených rozhodnutích citoval z rozhodnutí orgánu prvního stupně a podotknul, že se zjevně vztahuje i na podobnost služeb *údržba softwaru, tvorba a provoz internetových platforem, cloud computing, software jako služba (saas), platforma jako služba (paas), pronájem softwaru a firmwaru, vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn*. Následně se v podrobnostech vypořádal s námitkami stran nepodobnosti služeb ve třídě 42 *tvorba a provoz internetových platforem, cloud computing, platforma jako služba (paas) a vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn* s namítanými službami v téže třídě. Postup správních orgánů tedy nelze hodnotit jako zamítnutí přihlášky „zcela bez odůvodnění“. Skutečnost, že správní orgán prvního stupně hodnotil předmětné služby paušálně (a žalovaný takovýto postup aproboval) nečiní napadená rozhodnutí nepřezkoumatelnými. Také paušální odůvodnění totiž poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí, nelze jej stavět na roveň s případy, kdy správní orgán některou otázku zcela opomene hodnotit.

59. Žalovaný a OZŘ ostatně příhodně poukázali na závěry Soudního dvora EU ze dne 15. 2. 2007, ve věci C-239/05 BVBA Management, Training en Consultancy, podle něž sice má příslušný orgán povinnost odůvodnit zamítnutí zápisu ochranné známky ve vztahu ke každému z výrobků nebo služeb, avšak „pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči kategorii nebo skupině výrobků či služeb, může se příslušný orgán omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby“. Zdejší soud k tomu dále poukazuje na navazující judikaturu Soudního dvora EU, podle níž aby předmětné výrobky nebo služby tvořily kategorii nebo skupinu výrobků či služeb dostatečně stejnorodou pro souhrnné odůvodnění, musí mezi sebou mít dostatečně přímou a konkrétní spojitost (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 12. 4. 2011, ve věci T-28/10 Euro-Information v. OHIM, body 54 a 55). V daném případě přitom správní orgány tuto spojitost fakticky zkoumaly, a vyhodnotily, že jak u namítaných, tak u napadených služeb se jednalo o shodné nebo podobné služby stejné povahy (technického charakteru z oblasti IT), které zahrnují použití určitých akademických znalostí, technologií a technologických služeb, a jsou poskytovány stejnými subjekty (programátory, vývojářskými firmami, IT specialisty, univerzitami, výzkumným ústavem, vývojovými odděleními společností, technologickými centry, laboratořemi, atd). Byť by bylo možné namítat, že takové hodnocení správními orgány je příliš zevšeobecňující, je z prvostupňových rozhodnutí ve spojení s rozhodnutími napadenými patrné, v čem fakticky správní orgány spatřovaly přímou a konkrétní spojitost mezi skupinou napadených služeb, a z jakého důvodu tedy postupovaly paušálně.
60. Obdobné závěry soud učinil ve vztahu k zamítnutí přihlášek pro služby ve třídě 42 *údržba softwaru, tvorba a provoz internetových platforem, navrhování a vývoj operačních systémů, cloud computing, software jako služba (saas), platforma jako služba (paas), pronájem softwaru a firmwaru, IT služby pro těžbu virtuálních měn* ve věci 9 A 97/2025. Také ve vztahu k těmto službám (fakticky jde o obdobné služby jako ve věcech 9 A 95/2026 a 9 A 96/2025, a to s výjimkou služby *navrhování a vývoj operačních systémů a IT služby pro těžbu virtuálních*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

měn) učinil správní orgán prvého stupně paušální srovnání se *službami v oblasti informačních technologií* jako ve věcech 9 A 95/2026 a 9 A 96/2025, pročez žalovaný se zcela totožným odůvodněním postup prvostupňového orgánu aproboval. Soud proto toliko odkazuje na své závěry výše, od nichž neměl jediného důvodu se odchýlit.

61. Soud proto uzavřel, že napadená rozhodnutí nejsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Jednotlivá zjištění a právní argumentace tvoří logický celek, a soud neshledal ani, že by rozhodnutí byla vnitřně rozporná.
62. Následně se soud zabýval námitkami stran (ne)podobnosti výrobků a služeb ve třídě 9 (namítáno ve věcech sp. zn. 9 A 95/2025 a 9 A 96/2025). Žalobce argumentoval, že závěr o podobnosti nelze bez dalšího plošně vztahovat na veškeré výrobky a služby, pro které byla označení přihlašována. Konkrétně brojil proti závěru o existenci komplementarity mezi přihlašovanými výrobky ve třídě 9 *počítačový hardware* a *počítačové a nahrany obsah*.
63. Soud k tomu uvádí, že dle ustálené judikatury jsou výrobky komplementární, jestliže mezi nimi existuje úzký vztah v tom smyslu, že jeden z nich je nezbytný (nepostradatelný) nebo důležitý pro použití druhého a současně není pouze pomocný či podružný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141).
64. Ve světle této prejudikatury žalovaný přesvědčivě odůvodnil své závěry stran komplementarity mezi namítanou ochrannou známkou ve třídě 9, zapsanou pro *počítačové a softwarové aplikace stahovatelné*, a napadenými výrobky ve třídě 9 *počítačový hardware*. Soud se plně ztotožňuje se závěrem žalovaného, že hardware je bez programového vybavení (softwaru) nefunkční, přičemž software je bez hardware rovněž k neupotřebení. Vzájemná nepostradatelnost softwaru a hardwaru je dle soudu notorietou. Jak přiléhavě uvedl žalovaný v napadených rozhodnutích, jeden bez druhého ve své podstatě neznamenají nic, spolu však tvoří fungující digitální ekosystém. Judikatura Tribunálu, na níž odkazoval žalobce (rozsudek Tribunálu ze dne 13. 12. 2004, ve věci T-8/03 El Corte Inglés), není přiléhavá. V řízení před Tribunálem totiž nebyla ze strany známkoprávního úřadu tvrzena funkční komplementarita, nýbrž komplementarita estetická (subjektivní), která (dle hodnocení Tribunálu) má subjektivní charakter a je dána zvyky nebo preferencemi spotřebitelů. Známkoprávní úřad přitom tento vztah subjektivní komplementarity ve změněném řízení neprokázal. To však není případ nyní projednávané věci, kde byla ze strany správních orgánů shledána komplementarita funkční. Z žalobcem citované judikatury nelze dovozovat nutnost v případě vzájemné funkční závislosti blíže zkoumat typický způsob užití na sobě objektivně vzájemně závislých výrobků.
65. Soud zdůrazňuje, že při posuzování shodnosti či podobnosti výrobků či služeb je nutné vycházet ze zapsaného označení. Není tedy úkolem správních orgánů hodnotit, jak široce je zapsané označení formulováno. Žalovaný proto zcela správně vycházel z předpokladu, že rozsah ochrany pokrývá veškeré myslitelné podkategorie výrobků, které mohou být pod obecné vymezení podřazeny. Nelze užít takového výkladu, který by okruh porovnávaných výrobků nebo fakticky zúžil.
66. Jak dále přiléhavě uvedl žalovaný, v daném případě by nebylo ani reálně možné systematicky (jinak než náhodným způsobem) podkategorie předmětných výrobků rozčlenit. To lze dle soudu demonstrovat na příkladu uváděném žalobcem v žalobě, tedy *herní software* a *hardware specializovaný na těžbu virtuálních měn*. Je skutečností všeobecně známou, že k těžbě virtuálních měn jsou naprosto nezbytné grafické karty. Grafické karty tím pádem nelze bez dalšího vyloučit z množiny *hardware specializovaný na těžbu virtuálních měn*. Není

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

přitom pochyb o tom, že grafická karta je zároveň nezbytná pro používání *herního software*. Nelze tedy přistoupit na závěr, že žalobcem předestřená kombinace je *a priori* nesouladná a že dokládá nemožnost plošného závěru o komplementaritě.

67. Žalovaný tedy zcela správně poukázal na skutečnost, že napadené výrobky *počítačový hardware* a namítané výrobky *počítačové a softwarové aplikace stahovatelné* jsou vymezeny velmi obecně a pro účely posouzení komplementarity těchto produktů proto nelze uvažovat o užších podkategoriích. Byť je vymezení výrobků *počítačový hardware* i vymezení výrobků *počítačové a softwarové aplikace* poměrně obecné, nejde o vymezení neohraňované. Není tedy pravdou, že nelze určit, jaké konkrétní výrobky mají být porovnávány. Neexistuje nepřímá úměra mezi „obecností“ porovnávaných výrobků a možností zjištění komplementarity. Širší vymezení výrobků sice zvyšuje pravděpodobnost, že bude jejich komplementarita zjištěna (neboť bude požadavkům odpovídat širší paleta konkrétních výrobků), avšak samotnému procesu posuzování komplementarity tato skutečnost nijak nebrání. V postupu správních orgánů soud proto neshledal žádné logické rozpory, napadené rozhodnutí není nesrozumitelné. Úvaha správních orgánů byla dostatečně odůvodněna. Žalovaný tak postupoval v souladu se zákonem.
68. Následně se soud v podrobnostech zabýval zákonností posouzení (ne)podobnosti služeb ve třídě 42 (k nepřezkoumatelnosti viz výše).
69. Pokud jde o řízení ve věcech sp. zn. 9 A 95/2026 a 9 A 96/2026, žalobce brojil proti podřazení přihlašovaných služeb z oblasti IT pod obecný pojem „služby v oblasti informačních technologií“, přičemž poukazoval na vysokou technickou specializaci a cílení na vymezený okruh odborné veřejnosti u služeb cloud computing, platforma jako služba (PaaS) a vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn.
70. Pokud jde o námitku, že napadená rozhodnutí zaměňují technickou provázanost dvou oblastí za právně relevantní podobnost služeb, soud opakovaně zdůrazňuje, že prvostupňová rozhodnutí a rozhodnutí o rozkladu je nutné číst v jejich celku. Prvostupňový orgán k namítaným i napadeným službám ve třídě 42 uvedl, že jde o shodné nebo podobné služby stejné povahy (technického charakteru z oblasti IT), které zahrnují použití určitých akademických znalostí, technologií a technologických služeb a jsou poskytovány stejnými subjekty (programátory, vývojářskými firmami, IT specialisty, univerzitami, výzkumnými ústavy, vývojovými odděleními společností, technologickými centry, laboratořemi. atd). Již z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je tak zřejmé, že fakticky hodnotil také vnímání ze strany relevantních zákazníků. Prvostupňový orgán tedy (byť implicitně) vysvětlil, že relevantní veřejnost může tyto služby rozumně vnímat takovým způsobem, že je běžně poskytuje tentýž podnik. Žalovaný pak tyto závěry fakticky aproboval. Soud tedy nedospěl k závěru, že by správní orgány redukovaly posuzování podobnosti služeb na hodnocení jejich vzájemné technické provázanosti.
71. Z napadených rozhodnutí přitom nijak nevyplývá, že každá služba, která v rámci svého fungování využívá software, je automaticky podobná službě tvorba software. Žalobce v této úvaze zcela opomíjí právě výše prvostupňovým orgánem provedené hodnocení vnímání ze strany relevantních spotřebitelů. U služeb jako *provoz e-shopu*, *digitální účetní agenda* či *online výuka* totiž nutně nejde o služby poskytované vývojářskými firmami, IT specialisty, univerzitami, výzkumnými ústavy, vývojovými odděleními společností, technologickými centry, laboratořemi, atp. Žalobcem uváděné příklady tedy nezbytně nejsou službami

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

technického charakteru z oblasti IT, a obvykle ani nejsou poskytovány stejnými či obdobnými subjekty, které poskytují služby posuzované.

72. Soud dále podotýká, že služby *cloud computing* a *platforma jako služba (paas)* nemusí být z hlediska jejich primárního určení zcela totožné s *tvorbou software* pro to, aby bylo možno učinit závěr, že mezi nimi existuje blízký vztah provázanosti. Otázka, zda jsou vlastník namítaného označení a přihlašovatel napadeného označení přímými konkurenty, není sama o sobě rozhodná. Žalovaný v napadených rozhodnutích podrobně popsal, v čem služby *cloud computing* a *platforma jako služba (paas)* spočívají. Z napadených rozhodnutí jednoznačně plyne, že tyto služby bez software nemohou existovat, jsou tedy na tvorbě software existenčně závislé, což žalobce nijak nezpochybnil. Tento vztah dle soudu poskytuje dostatečný podklad pro závěr, že mezi předmětnými službami existuje blízký vztah provázanosti, že spolu bezprostředně souvisejí. Obdobně pak lze hodnotit službu *vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn*. Soud podotýká, že ve všech těchto případech závěr o právně relevantní podobnosti služeb nestojí pouze na obecné hypotéze o potřebnosti softwaru pro dané služby, nýbrž na blízkém vztahu provázanosti (jež skutečně je založen na závislosti na softwaru) ve spojení se skutečností, že jde shodné nebo podobné služby stejné povahy (technického charakteru z oblasti IT), které zahrnují použití určitých akademických znalostí, technologií a technologických služeb a jsou poskytovány stejnými subjekty (viz výše).
73. Soud se z výše uvedených důvodů ztotožnil se závěrem žalovaného, že dotčené namítané služby *tvorba software* jsou službami bezprostředně souvisejícími s napadenými službami ve třídě 42 *tvorba a provoz internetových platforem, cloud computing, platforma jako služba (paas) a vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn*.
74. Žalobce již v žalobě dále nevznesl podrobné námitky proti zařazení služby „tvorba a provoz internetových platforem“, soud proto poukazuje na souhrnné hodnocení napadených služeb v napadených rozhodnutích, které považuje za dostatečné a přiléhavé.
75. Soud neměl jediného důvodu odchýlit se od výše předestřených závěrů ani stran posouzení žalovaného k podobnosti služeb ve třídě 42 (věc sp. zn. 9 A 97/2025). Pokud jde o specifickou službu *IT služby týkající se virtuálních měn* (odlišnou od služeb u sp. zn. 9 A 95/2026 a 9 A 96/2026), žalobce argumentoval, že jde o službu zaměřenou na specifickou oblast virtuálních měn a kryptoměn, a tudíž je účelem, cílovou skupinou i distribučním kanálem „naprosto odlišná“. Také v tomto případě je dle soudu argumentace žalobce nesprávně zužující, neboť stojí toliko na úvaze, že vlastník namítaného označení a přihlašovatel napadeného označení nejsou přímými konkurenty. To však soud (jak již vysvětlil výše) nepovažuje za rozhodné. Závěry žalovaného stojí jak na zjištění o vzájemné funkční provázanosti (tvorba software je také pro tvorbu, údržbu a náležitě funkční zabezpečení IT služeb v oblasti kryptoměn nezbytná), tak na zjištění, že jde o technické služby zajišťované stejnými subjekty (programátory, vývojářskými firmami, IT specialisty, univerzitami, výzkumnými ústavy, vývojovými odděleními společností, technologickými centry, laboratořemi. atd). Závěry žalovaného jsou tedy založeny na komplexním posouzení veškerých rozhodných okolností. Žalobce tyto závěry žalovaného nevyvrátil (namísto toho se snažil zúžit okruh posuzovaných otázek), soud proto na jeho argumentaci nevěšel.
76. Pokud jde o otázku spotřebitelské veřejnosti (ve věcech 9 A 95/2025, 9 A 96/2025, 9 A 97/2025), žalovaný zohlednil zvýšenou míru pozornosti a vyšší než průměrnou míru informovanosti průměrného spotřebitele. Vzal však také v úvahu přítomnost podobného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

slovního prvku ve spojení se shodnými a podobnými výrobky a službami. K rozkladovým námitkám tak žalovaný vystavěl svou vlastní komplexní argumentaci, která beze zbytku (implicitně) vyvrací veškeré námitky uplatněné žalobcem. S poukazem na přítomnost podobného slovního prvku žalovaný vyhodnotil rozkladové námitky zejména tím, že vyšší míra spotřebitelské pozornosti a informovanosti nemohla bránit konstatování pravděpodobnosti záměny. Soud podotýká, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky, které by daný závěr žalovaného byly s to vyvrátit. Žalobce pouze poukazoval to, že vybrané výrobky a služby jsou určeny odborníkům, a dožadoval se podrobnějšího vypořádání jeho námitek. Ani zvýšená odbornost a zvýšená rozlišovací schopnost zákazníků však dle soudu nemůže sama o sobě vyvážit zjištění žalovaného stran slovního prvku a z něj plynoucího rizika záměny. Závěr žalovaného je dostatečně odůvodněný a logický. Jak již bylo výše zmíněno, nebyl žalovaný podle ustálené judikatury povinen výslovně se vyjádřit ke každé dílčí námitce vznesené žalobcem.

77. K vymezení průměrného spotřebitele soud podotýká, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevymezil spotřebitelskou veřejnost jako běžné uživatele kancelářského softwaru či aplikací. Právě naopak, poukazoval na to, že konfliktní služby budou využívány profesionály. Soud se neztotožňuje s názorem žalobce, že by služby software pro těžbu kryptoměn, hardware pro těžbu virtuálních měn, vývoj a testování hardwaru pro těžbu virtuálních měn nutně tvořily specifickou skupinu průměrného spotřebitele, odlišnou od jiných osob (slovy žalovaného) „dobře obeznámených s problematikou IT, jehož jsou schopny přesně definovat své požadavky v této oblasti, jsou dobře informované a vykazují vyšší pozornost“. Žalobce své tvrzení stran odlišnosti spotřebitelské veřejnosti u jím vyjmenovaných služeb od vymezení provedeného žalovaným nijak neprokázal. Soud proto ani na tuto jeho žalobní argumentaci nevěšel.

78. Pokud jde o námitky stran posuzování vizuálního hlediska, v nichž žalobce brojil proti pominutí obrazových prvků a dalších slovních prvků („OS“ ve věci sp. zn. 9 A 96/2025, „POOL“ ve věci 9 A 97/2025), soud podotýká, že žalovaný v napadených rozhodnutích

podrobně srovnal označení **BRAIINS**, **BRAIINS OS** a **BRAIINS POOL** s

namítanou třetí ochrannou známkou **brainz**. Žalovaný přesvědčivě odůvodnil svůj závěr, že porovnáváná označení jsou si vizuálně podobná alespoň v nižším stupni, a to s poukazem na počáteční části sestávající se s písmen „BRAI-“, a písmene „N“. Rozdíl v grafice písma označil za marginální, zatím co poukazoval na prvky „BRAI-“, a písmeno „n“ na

předposlední pozici. Zohlednil přítomnost slovního prvku v grafické úpravě **OS** (9 A

96/2025) a **POOL** (9 A 97/2025) a naopak přítomnost slovního spojení „digital first“ ve třetí namítané ochranné známce. Dospěl k závěru, že tyto rozdíly nezamezí, aby spotřebitelé vnímali tato označení jako vizuálně blízká (potažmo podobná), byť jen v nižším stupni. Soud se s těmito závěry žalovaného plně ztotožňuje. Žalovaný vizuální rozdíly v typografii neignoroval, nýbrž je označil (rozdílnou grafiku písma, useknutí spodní části písmen „brain“) za marginální, přičemž zdůrazňoval, že průměrný spotřebitel bude daný výraz schopen identifikovat stále jako „brainz“ a tato informace se mu uchová v paměti. Právě tento

argument je dle soudu zcela zásadní. Prvky **BRAIINS** a **brainz** je dle soudu nutno vnímat jako nosné. Soud podotýká, že také odborná spotřebitelská veřejnost v oblasti IT vnímá porovnáváná označení lidskou myslí a lidskými smysly, nikoliv roboticky. Prvek

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

identifikovatelný jako „brainz“ je u porovnávaných označení zcela dominantní. Žalobcem uváděné „jemnější vizuální detaily“ proto mají ve vnímání takto podobných označení spíše sekundární roli.

79. Také ve vztahu k námitkám stran fonetického hlediska se soud plně ztotožňuje se závěrem žalovaného, že ačkoliv se spotřebitelé s porovnávanými označeními (napadenými označeními a třetí namítanou ochrannou známkou) mohou setkat v rámci internetových stránek/sociálních sítí, mohou spolu však mezi sebou v rámci verbální komunikace hovořit o výrobcích či službách označených napadenými označeními a třetí ochrannou známkou, popřípadě se mohou s označeními setkat rovněž prostřednictvím podstatů, v rozhlasu či televizi. Ani pokud se relevantní veřejnost s označeními setkává převážně vizuálně, neznamená to, že lze fonetické hledisko zcela pominout.. Typickým kontaktním bodem se spotřebitelem skutečně mohou být vizuální kanály, podstatné však je, že nikdy nebudou kanálem jediným. Verbální komunikace je vlastní jakémukoliv profesionálnímu prostředí, nevyhýbá se ani odborníkům na informatiku či kryptoměny. Závěr žalovaného, že má v rámci posouzení podobnosti porovnávaných označení nezanedbatelné místo, je tak zcela správný.
80. Pokud jde o věcné námitky stran hodnocení fonetického hlediska, soud hodnotí jako logický a přesvědčivý závěr prvostupňového orgánu, že srovnávaná označení budou podobná, neboť vždy na prvním místě zazní velmi podobný až shodný (díky písmenu „r“) akustický výrazný slovní prvek. Právě prvek [breinz] je přitom v porovnávaných označení dominantní, přičemž soud přisvědčuje žalovanému, že ani ostatní přítomné prvky („digital first“ u třetí namítané známky, „os“ a „pool“ u napadených označení) přes svou nepodobnost nemohou takto blízkou podobnost výslovnosti dominantních prvků zastínit.
81. K sémantickému hledisku soud uvádí, že žalovaný správně vyhodnotil jako běžnou rozlišovací způsobilost napadeného označení a třetí namítané ochranné známky. Žalobce neprokázal, že by dominantní prvek brain (a jeho variace Brains/brainz) byl natolik běžný a široce užívaný, že by ztratil rozlišovací způsobilost. Pouhá skutečnost, že v rejstříku ochranných známek se vyskytuje mnoho označení s určitým slovním prvkem, sama o sobě k takovému závěru nepostačuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, čj. 6 As 32/2013-46, právní věta). Je přitom zřejmé, že nejde o prvek čistě popisný či druhový, že by zachycoval účel či zeměpisný původ daných služeb. Dle soudu je z výše uvedených důvodů zcela správná úvaha žalovaného, že termín „brains“ sice může navozovat dojem určitých „chytrých“ produktů z oblasti informačních technologií, což mu však neupírá rozlišovací způsobilost, neboť ona „chytrost“ je až příliš obecná a neurčitá, a nemůže vést ke vnímání slovních prvků Brains/brainz jako nepodstatných a nedistinktivních.
82. Obdobně se dle náhledu soudu žalobci nepodařilo vyvrátit závěr žalovaného o minimální rozlišovací způsobilosti prvků **OS** (9 A 96/2025, OS – dle žalovaného obvykle značící operační systém) a **POOL** (9 A 97/2025, dle žalovaného kromě „bazénu“ značící také sdružení nebo spolek), resp. digital first u třetí namítané ochranné známky. Žalobce v obecnosti uváděl, že tyto prvky odkazují na konkrétní funkci, technologii nebo postoj značky a „posilují individualitu každého označení“, avšak nepřednesl žádné konkrétní argumenty, které by svědčily o rozlišovací způsobilosti daných prvků.
83. Soud odmítá také žalobní tvrzení, že jsou závěry žalovaného stran osob nehovořících anglickým jazykem vnitřně rozporné, neboť v případě spotřebitelů, kteří neovládají anglický

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

jazyk, bude označení založené na anglických slovech fakticky vnímáno jako fantazijní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2022, čj. 1 As 23/2022-47, bod 33). Ve vztahu k těmto spotřebitelům lze jediné souhlasit se závěrem žalovaného, že nelze vůbec uvažovat o snížené rozlišovací způsobilosti z angličtiny vycházejících prvků „BRAIINS“, „brainz“, „digital first“ či „pool“ (nízkou rozlišovací způsobilost by dle soudu mohl mít prvek „OS“ s ohledem na zažité české označení „operační systém“, nejde však o prvek dominantní a na celkové posouzení nemůže mít tato skutečnost rozhodný dopad). Ve vztahu k této dané spotřebitelské veřejnosti však žalovaný správně uzavřel, že se hledisko sémantické neuplatní, naopak se ale uplatní u části spotřebitelské veřejnosti, která anglicky rozumí. Není přitom jediného důvodu pochybovat o tom, že nepůjde o část nevýznamnou (a to i s ohledem na stanovisko žalobce v žalobě). Soud proto nespatřuje jediného důvodu sémantické hledisko upozadovat.

84. K hledisku celkového dojmu soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně vysvětlil, z jakého důvodu přikládal všem třem posuzovacím hlediskům (vizuálnímu, fonetickému sémantickému) rovnocenný význam. Soud se s jeho závěry plně ztotožňuje a odkazuje na ně. Dle soudu nelze redukovat posuzování podobnosti pouze na hledisko vizuální. Ani u pozorného spotřebitele nelze presumovat, že nebude vnímat srovnávaná označení také ve formě mluveného slova. Stále může docházet k ústnímu doporučení, vyslovení při komunikaci, zapamatování si značky podle názvu či jejímu zadání do vyhledávače v důsledku těchto „ústních“ doporučení. Ani žalobcem tvrzená „specifika relevantního trhu“ nemohou zvrátit přirozené fungování lidské mysli, v níž paměťová stopa postupně opadá. Online prostředí tedy bez dalšího neodůvodňuje upozadění fonetického a sémantického hlediska. Nelze přitom opomenout, že prvek brainz/BRAIINS je v porovnáváných označeních dominantní. Další prvky porovnáváných označení (OS, POOL, digital first) dominantní v porovnáváných označeních nejsou, a vnímání těchto označení na daných nedominantních prvcích proto nestojí. Taktéž nelze dovozovat, že „celková vizuální konstrukce označení“ může tento dominantní prvek převážet. Ani žalobcem tvrzené „okolnosti konkrétního případu“ z výše uvedených důvodů nemohou vést k upozadění fonetického a sémantického hlediska. Žalovaný postupoval správně, pokud všechna tři posuzovaná hlediska stavěl sobě na roveň.
85. Soud proto uzavřel, že žalovaný přesvědčivě hodnotil podobnost porovnáváných označení z vizuálního, fonetického a sémantického hlediska, jakož i z hlediska celkového dojmu. Žalobcem nastíněný způsob hodnocení by nepřiměřeně upřednostňoval vizuální hledisko před hlediskem fonetickým a sémantickým. Takto k hodnocení podobnosti porovnáváných označení přistoupit nelze. Soud k tomu v podrobnostech odkazuje na výše závěry.
86. K argumentaci mírou rozlišovací způsobilosti soud podotýká, že při posuzování pravděpodobnosti záměny je relevantní míra rozlišovací způsobilosti toliko v případě namítané ochranné známky, nikoli míra rozlišovací způsobilosti či známost přihlašovaného označení. Shodný závěr plyne z konstantní rozhodovací praxe českých správních soudů a Soudního dvora EU (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2021, čj. 18 A 65/2020-93, bod 158, viz také rozsudek SDEU ve věci Canon, bod 24, rozsudek ze dne 3. 9. 2009 ve věci C 498/07, Aceites del Sur-Coosur v Koipe, bod 84, či rozsudek Tribunálu ze dne 5. 5. 2015 ve věci T 183/13, Skype Uldt v. OHIM, bod 50). Žalobní argumentace rozlišovací způsobilostí přihlašovaného označení tedy není přílehlavá a nemůže na výsledném posouzení ničeho změnit.

87. Pokud jde o námitky stran pokojné koexistence, soud podotýká, že dle ustálené judikatury českých správních soudů a Tribunálu by společná existence (pokojná koexistence) starších ochranných známek na trhu mohla snížit pravděpodobnost záměny. Přihlašovatel však musí prokázat, že společná existence spočívá na neexistenci nebezpečí záměny u relevantní veřejnosti mezi poukazovanou starší známkou přihlašovatele a namítanou ochrannou známkou a s výhradou, že poukazovaná starší ochranná známka přihlašovatele a napadené označení jsou shodné [rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 11. května 2005, ve věci T-31/GRUPO SADA, bod 86, rozsudek Tribunálu (třetího senátu) ze dne 24. listopadu 2005, ve věci T-346/04 ARTHUR ET FELICIE, bod 63, rozsudek Soudu prvního stupně (pátého senátu) ze dne 7. listopadu 2007, ve věci T-57/06, bod 97, rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 10. 7. 2024, čj. 15 A 99/2023-58, bod 63, ze dne 10. 7. 2024, čj. 15 A 100/2023-60, bod 63). Rozsudek Soudního dvora EU ze dne 3. září 2009, ve věci C-498/07 P Aceites del Sur-Coosur v. Koipe není přílehlavý, neboť v dané věci soudní dvůr toliko poukázal na institut pokojné koexistence s tím, že v daném případě nepřicházel s ohledem na vztahy mezi účastníky vůbec v úvahu.
88. Žalobce před správními orgány poukazoval na dřívější zápis své obrazové ochranné známky č. 372065 v podobě **braiins**. Žalovaný došel ke zcela správnému závěru, že poukazovaná ochranná známka není shodná s napadenými označeními **BRAIINS**, **BRAIINS OS** a **BRAIINS POOL**. Uznání „pokojné koexistence“ za těchto okolností dle soudu nepřipadá v úvahu. Soud nepovažuje závěry žalovaného za přepjatě formalistické. Podmínky pro zohlednění pokojné koexistence se mohou jevit jako „přísné“, neboť jde o výjimečně aplikovatelný institut, který může jen za splnění konkrétních podmínek oslabit závěr o pravděpodobnosti záměny. Tyto podmínky však splněny nebyly. Soud zdůrazňuje, že žalovaný „grafickou stránku“ při posouzení podobnosti napadených označení a třetí namítané známky nepominul, nýbrž při hodnocení vizuálního hlediska dospěl k závěru, že jde o označení vizuálně blízká (potažmo podobná), byť jen v nižším stupni. Přístup žalovaného dle soudu nelze označit za nekonzistentní či vnitřně rozporný, neboť jde o posuzování zcela odlišných situací. Rozdíl spočívá v tom, že posouzení pravděpodobnosti záměny pro účely § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách je komplexním procesem, jehož cílem je zhodnocení rizika záměny vyvolaného zápisem či užíváním posuzovaného označení do budoucna. Institut pokojné koexistence oproti tomu slouží jako podpůrný korektiv celkového posouzení pravděpodobnosti záměny. Vychází z reálného dosavadního souběžného užívání označení na relevantním trhu a může být zohledněn pouze tehdy, pokud tato tržní zkušenost nasvědčuje absenci záměny u relevantní veřejnosti. Proto je naprosto nezbytné při uplatňování institutu pokojné koexistence požadovat, aby dříve užívané označení odpovídalo nyní posuzovanému označení. V opačném případě by nebylo možné spolehlivě uzavřít, že poznatky vyplývající z dosavadní tržní zkušenosti lze přenést na nyní posuzovaný skutkový stav.

89. Námitky nejsou důvodné.

Závěr a náklady řízení

90. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

91. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, a proto mu nenáleží náhrada nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
92. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, pokud bránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou. V ostatních případech má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V posuzované věci nebyly u osoby zúčastněné na řízení uvedené podmínky splněny, neboť napadené rozhodnutí žádné právo osobě zúčastněné na řízení nezaložilo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 7. května 2026

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu